

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 100.

Sjerde Sessions tredie Samling.

28de Møde.

Tirsdagen den 19de Juli.

(Fortf.)

Tscherning (fortf.): Der er altsaa, muligviis paa Grund af de factiske Forhold en anden Bestemmelse for Forfremmelsen til Oberst, det vil sige til lønnet Oberst, i Krigstid end i Fredstid. Men nu paaستااer Oberst Funch, at han netop horte til den Halvdeel, som i Fredstid vilde høre til den øverste Halvdeel af Oberstlieutenanter, — derpaa støtter hans Andragende sig! Men, naar dette er Tilfældet, saa er det, efter min Overbevisning, den meest aabenbare Retsfor nægtelse, hvis Regjeringen henviser ham til Lovgivningen, og saa er det kun, for at forsvare en Handling fra Regjeringens Side, som, dengang den skeete, har været et af det Slags Misgreb, som saa let kunne skee i saa bevægede Tider, og som kun blive til en Behreidelse for de Paaagjældende, naar de vil le forsvare det. Jeg skulde ogsaa meget ønske, at vi kunde komme til at glide hen over dette Forhold derved, at det bliver afgjort som et Billighedsstraf, saa at vi undgaae at henvise Sagen til Domstolene; thi det er ikke Domstolenes Sag at afgjøre den, det maa blive en Lovgivnings sag. Regjeringen har, hvis det forholder sig, som jeg her har antydet, i Henhold til de bestaaende Love gjort en Uret; thi, dersom Oberst Funch virkelig har været i den af ham paaberaabte Klasse, saa er Bestemmelsen derom altfor positiv. Feilen ligger deri, at man nogenstunde har indladt sig paa at give en Reservation af Oberstanciennetet. Oberst karakteren vil jeg ikke omtale; jeg tvivler paa, at det har været berettiget at give den, thi det er efter min Mening et

Misgreb; der staaer imidlertid et Sted i Avancementbestemmelserne nævnt som en mulig Besønning, der kan gives for særdeles Fortjeneste, at give en højere Titel, og derunder kan jo indbefattes at give en Oberstitel til en Oberstlieutenant, men da hanger det aldeles ikke sammen med Forfremmelse, da er det, som om man giver en Officeer en Ridderorden eller et andet Hæderstegn.

Jeg har kun villet udtale dette, fordi vi skulle indsee, at vi have Grund til at glæde os over, at Sagen kan blive jævnet paa den Maade, som det i dette Dieblit kan skee, ved de Midler, som ere stillede til Finanzministerens Raadighed.

Finanzministeren: Jeg er nødsaget til noget at imødegaae den ærede Rigsdagsmand. For det Første maa jeg gjøre opmærksom paa, at der ved denne Sag aldeles ikke er Spørgsmaal om at tillægge den paaagjældende Embedsmand et forhøjet Gagebeløb for det Mellemrum, som ligger imellem Reservationen af hans Anciennetet som Oberst under 31te Juni 1849, og hans Entledigelse under 20de October s. A. Dersom Mandens Andragende gik ud paa, at han sølte sig brosthouden ved, at Regjeringen i dette Tidrum havde forholdt ham den ham tilkommende højere Gage, saa vilde den Række af Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har anstillet, være berettiget. Jeg vilde dog iøvrigt selv i dette Tilfælde sige, at, naar en Lov kan fortolkes ved Domstolene, saa behøver den lovgivende Magt ikke at blande sig deri. Men derom foreligger der aldeles Intet; thi det, hvormed der er Spørgsmaal, er om at tillægge ham en forhøjet Pension. Nu staaer det imidlertid fast, at en Embedsmands Pension aldrig kan